

The Developing Reading Comprehension Skills in Thai Literature “The Royal Guidance” of King Chulalongkorn (Rama V) Using the Think-Aloud Technique Combined with the 6-Step Main Idea Reading Technique for Mattayomsuksa 3 Students

Ketwarang Ninlawas¹, & Sroisuda Phumirak^{2*}

¹ Faculty of Education, Phuket Rajabhat University

² Faculty of Education, Phuket Rajabhat University

* Corresponding author. E-mail: ketwarang.n@pkru.ac.th

Abstract

The objective of this research was to compare the reading comprehension achievement in Thai literature, specifically "The Royal Guidance" of King Chulalongkorn (Rama V), among Mattayomsuksa 3 students before and after the implementation of the Think-Aloud technique combined with the 6-Step Main Idea Reading technique. The sample group consisted of 30 students from Mattayomsuksa 3/1 (LIP Classroom) at Thesaban Ban Samkong School (Khun Wiset Nukulkiy Uthit), Phuket, during the second semester of the 2025 academic year, selected through purposive sampling. The research instruments included: 1) lesson plans for Thai language instruction using the integrated techniques, and 2) a 20-item, four-option multiple-choice achievement test. Data were analyzed using mean ($\bar{x}$), standard deviation (S.D.), and t-test for dependent samples. The research results indicated that the reading comprehension achievement in Thai literature of the sample group after learning through the Think-Aloud technique combined with the 6-Step Main Idea Reading technique was significantly higher than the pre-learning scores at a statistical significance level of .05. These findings demonstrate that the integration of these two techniques effectively enhances students' ability to comprehend complex Thai literary works.

Keywords: Reading Comprehension, Think-Aloud Technique, 6-Step Main Idea Reading Technique

การพัฒนาทักษะการอ่านเข้าใจเรื่องทางวรรณคดีไทย เรื่อง พระบรมราโชวาท พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว (รัชกาลที่ 5) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ด้วยเทคนิคการคิดออกเสียงร่วมกับเทคนิคการอ่านจับใจความสำคัญบันได 6 ขั้น

เกศวารังค์ นิลวาต¹, และสร้อยสุตา ภูมิรักษ์^{2*}

1 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต

2 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต

* Corresponding author. E-mail: ketwarang.n@pkru.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านเข้าใจเรื่องทางวรรณคดีไทย เรื่องพระบรมราโชวาท พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว (รัชกาลที่ 5) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังเรียนด้วยเทคนิคการคิดออกเสียงร่วมกับเทคนิคการอ่านจับใจความสำคัญบันได 6 ขั้น กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ห้อง 1 (ห้องเรียน LIP) โรงเรียนเทศบาลบ้านสามกอง (ขุนวิเศษอนุกุลกิจจุกุทิศ) ตำบลตลาดใหญ่ อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568 จำนวน 30 คน ซึ่งได้มาจากการเลือกตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมี 2 เครื่องมือ คือ 1) แผนการจัดการเรียนรู้รายคาบวิชาภาษาไทยเรื่อง “การอ่านเข้าใจเรื่องทางวรรณคดีไทยเรื่องพระบรมราโชวาท พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว (รัชกาลที่ 5)” สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่จัดการเรียนรู้ ด้วยเทคนิคการคิดออกเสียงร่วมกับเทคนิคการอ่านจับใจความสำคัญบันได 6 ขั้น และ 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านเข้าใจเรื่องทางวรรณคดีไทยเรื่องพระบรมราโชวาท พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว (รัชกาลที่ 5) ซึ่งเป็นแบบทดสอบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และค่าทีแบบไม่เป็นอิสระต่อกัน (t – test for Dependent Sample) ผลการวิจัยพบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านเข้าใจเรื่องทางวรรณคดีไทยเรื่องพระบรมราโชวาท พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว (รัชกาลที่ 5) ของกลุ่มตัวอย่างหลังเรียนด้วยเทคนิคการคิดออกเสียง ร่วมกับเทคนิคการอ่านจับใจความสำคัญบันได 6 ขั้น สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: การอ่านเข้าใจเรื่อง, การคิดออกเสียง, การอ่านจับใจความสำคัญบันได 6 ขั้น

บทนำ

การอ่านจับใจความสำคัญเป็นการอ่านที่ผู้เรียนทุกคนควรมีและเป็นพื้นฐานสำคัญสำหรับการอ่านในระดับที่สูงขึ้นต่อไป แต่การอ่านจับใจความสำคัญเป็นทักษะที่ต้องฝึกฝนด้วยการอ่านอย่างสม่ำเสมอ ทำให้อ่านได้รวดเร็วและจับใจความได้ถูกต้อง เพราะจะเป็นส่วนสำคัญที่ทำให้ผู้อ่านทำความเข้าใจกับเนื้อหาและวัตถุประสงค์ได้ดียิ่งขึ้น นอกจากนี้ยังมีความสำคัญในการถ่ายทอดสิ่งที่อ่านให้ผู้อื่นได้รับรู้ได้ตรงประเด็น

พิชชาอร มินท์ยักซ์ (2565) ตั้งแนวคิดของ สายใจ ทองเนียม (2560) ให้เห็นว่า การอ่านเป็นทักษะที่สำคัญ ผู้เรียนต้องรู้จักการอ่านคำ คือ อ่านออก รู้ความหมายของกลุ่มคำ สำนวน วลี และประโยคจับใจความสำคัญของ เรื่องที่อ่านได้ เพราะถ้าผู้อ่านไม่สามารถจับใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่านได้ อาจส่งผลต่อการอ่านเพื่อ จุดประสงค์อื่น ๆ ซึ่งยากกว่า ทั้งนี้ก่อนจะอ่านจับใจความสำคัญได้ จะต้องอ่านเข้าใจเรื่องที่อ่านทั้งหมดให้ได้ก่อน

การอ่านเข้าใจเรื่อง (Reading Comprehension) คือ กระบวนการแปลความหมายของตัวอักษรทั้งใน ระดับคำ ประโยค และข้อความเพื่อให้เข้าใจเรื่องราว ข้อมูล ความคิด และทัศนคติที่ผู้เขียนต้องการถ่ายทอดสู่ผู้อ่าน การอ่านเข้าใจเรื่องนั้นสำคัญ โดยเฉพาะในการศึกษาเล่าเรียนนั้นผู้เรียนต้องใช้ทักษะการอ่านเข้าใจเรื่องเพื่อสืบค้น แลเรียนรู้เรื่องราวต่าง ๆ ทั้งที่ผู้สอนได้สอนไปแล้วและนอกเหนือจากที่ผู้สอนได้จัดการเรียนรู้ไว้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในยุคปัจจุบันที่เป็นยุคของข้อมูลและสารสนเทศที่องค์ความรู้ต่าง ๆ ไม่ได้จำกัดอยู่เฉพาะในตำราหรือ แบบเรียนเท่านั้น แต่ยังอยู่ในรูปของสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ที่สามารถเข้าถึงสืบค้นได้หลากหลายช่องทางให้ผู้เรียนได้ เข้าไปสืบค้นและอ่าน ด้วยเหตุนี้ ทักษะและสมรรถนะทางการอ่านของผู้เรียนจึงสำคัญ และไม่ใช่เพียงการอ่าน ในระดับคำหรือประโยค หากเป็นสมรรถนะในการอ่านเพื่อเข้าใจเรื่องที่อ่านนั้นได้ด้วย เพราะการอ่านจับ ใจความสำคัญเป็นส่วนหนึ่งของการอ่านเข้าใจเรื่องทั้งหมด

อย่างไรก็ดี การอ่านเข้าใจเรื่องทางวรรณคดีไทยนั้นยากและเป็นปัญหาของผู้เรียนในหลายระดับชั้น จากการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของผู้วิจัยในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 พบว่าผู้เรียนส่วนใหญ่ยังประสบปัญหาใน การอ่านเข้าใจเรื่องทางวรรณคดีไทย ทั้งอ่านจับใจความสำคัญไม่ได้ อ่านแล้วยังไม่เข้าใจเนื้อหาที่อ่านบางส่วน หรือทั้งหมด แปลความหมายหรือเจตนาของผู้เขียนไม่ถูกต้อง รวมทั้งภาษาในวรรณคดีที่มีความซับซ้อนและ แตกต่างจากภาษาที่ใช้ในชีวิตประจำวัน ประกอบกับนักเรียนยังขาดทักษะการอ่านจับใจความสำคัญและ การลำดับเหตุการณ์อย่างเป็นระบบ ส่งผลให้ไม่สามารถวิเคราะห์เนื้อหาได้อย่างถูกต้องและมีทัศนคติเชิงลบต่อ การเรียนวรรณคดี การขาดทักษะการอ่านจับใจความสำคัญเป็นอุปสรรคหลักของการเรียนภาษาไทย เพราะการอ่านอย่างเข้าใจต้องอาศัยกระบวนการคิดที่เป็นระบบและการฝึกฝนอย่างลึกซึ้ง หากผู้เรียนขาดทักษะ การตั้งคำถามและสรุปประเด็น ย่อมส่งผลกระทบโดยตรงต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ปัญหาที่เกิดขึ้นส่งผลให้ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนด ปัญหาสำคัญของการอ่านของนักเรียนในปัจจุบัน ไม่ได้อยู่ที่ ความบกพร่องในการอ่านออกเสียงหรือสะกดคำ แต่อยู่ที่ทักษะการทำความเข้าใจเนื้อหา นักเรียนจำนวนมาก สามารถอ่านได้อย่างคล่องแคล่ว กลับประสบปัญหาในการจับใจความสำคัญ และไม่สามารถแยกแยะระหว่าง เนื้อหาหลักกับเนื้อหาส่วนขยายได้ ส่งผลให้การอ่านนั้นขาดประสิทธิภาพและไร้ประโยชน์ เนื่องจากผู้เรียนไม่ สามารถทำความเข้าใจสาระสำคัญ และไม่สามารถนำความรู้ที่ได้ไปต่อยอดหรือประยุกต์ใช้ในชีวิตจริงได้ นอกจากนี้จากรายงานของกระทรวงศึกษาธิการ (2551) ระบุว่า “นักเรียนในประเทศไทยประมาณร้อยละ 20 ยังคงประสบปัญหาในการอ่านจับใจความสำคัญ และมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับต่ำ เพราะไม่สามารถทำความเข้าใจ เนื้อหาหรือตีความข้อมูลจากสื่อต่าง ๆ ได้ ไม่ว่าจะเป็นบทเรียน โจทย์คณิตศาสตร์ หนังสือการ์ตูน หรือ โฆษณา” กิตติพงษ์ แบสัว (2561) กล่าวว่า ความสามารถด้านการอ่านวิเคราะห์บทอ่านร้อยแก้ว หมายถึง ความรู้ความสามารถด้านการอ่านร้อยแก้วประเภทต่าง ๆ เพื่อวิเคราะห์เนื้อหา แยกแยะหาเหตุผล ตีความ ข้อความและเนื้อหาเพื่อค้นพบข้อเท็จจริง เข้าใจแนวคิดหรือสาระสำคัญ ซึ่งปัญหาและความหมายดังกล่าว

ส่งผลอย่างยิ่งในการเรียนวรรณคดีเรื่องพระบรมราโชวาท พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว (รัชกาลที่ 5) ซึ่งมีลักษณะเป็นบันทึกคำสอนที่มีการใช้อรรถาธิบายคำศัพท์โบราณ มีการใช้โวหารเทศนา และบริบททางประวัติศาสตร์ที่ห่างไกลจากปัจจุบัน ทำให้ผู้เรียนเข้าถึงสาระสำคัญและเจตนารมณ์ที่แท้จริงของบทประพันธ์ได้ยาก ส่งผลให้ไม่สามารถวิเคราะห์เนื้อหาได้อย่างถูกต้อง

ทั้งนี้ การที่ผู้เรียนมีปัญหาในการอ่านเข้าใจเรื่อง สาเหตุหนึ่งเพราะกระบวนการของการอ่านเข้าใจเรื่องหนึ่ง ๆ นั้นซับซ้อน นอกจากจะต้องแปลความหมายหรือถอดรหัส (decoded) ตัวอักษรที่เห็นแล้ว ผู้เรียนจำเป็นต้องใช้ความรู้ ทักษะ และประสบการณ์จึงจะเข้าใจเรื่องที่อ่านนั้นได้ Kintsch and Rawson (2005 อ้างถึงใน Clarke et al; 2013) ได้กล่าวถึงกระบวนการของการอ่านเข้าใจเรื่องตามทฤษฎีจิต (theory of mind) ซึ่งมี 4 ขั้น โดยขั้นที่ 1-3 นั้นเป็นขั้นแปลความหมายของรูปภาพในระดับคำ ประโยค แก่นเรื่อง และหัวเรื่องตามลำดับ แต่ในขั้นที่ 4 หรือ text base เป็นขั้นเข้าใจความหมายของเรื่องที่อ่านทั้งเรื่อง ผู้อ่านจะใช้ความรู้จากประสบการณ์เดิมของตนผนวกเข้ากับเรื่องที่ตนเองอ่าน ฉะนั้นแล้วแม้ว่าผู้อ่านแต่ละคนจะอ่านเรื่องเดียวกัน แต่มุมมองความคิดหรืออารมณ์ความรู้ของผู้อ่านแต่ละคนอาจจะแตกต่างกันได้ และอาจทำให้ไม่เข้าใจความหมายของสารที่ผู้เขียนต้องการสื่อ เช่น ผู้เรียนอ่านเรื่องเกี่ยวกับ “ทะเล” จำเป็นต้องแปลความหมายของเรื่องตามความคิดที่ผู้เขียนต้องการถ่ายทอด เรื่องผู้เขียนอาจต้องการสื่อถึงความบ้ำคลั่งหรือโหดร้ายก็ได้ แต่ผู้เรียนกลับแปลความหมายของเรื่องจากชีวิตจริง จึงเป็นประสบการณ์ของผู้อ่านที่มีต่อทะเล ซึ่งอาจจะนำไปในเชิงบวก

จากที่กล่าวมาข้างต้น หากผู้สอนรู้และเข้าใจวิธีคิดของผู้เรียนในขณะที่อ่านได้ว่าผู้เรียนมีมุมมองความคิดอื่นที่นอกเหนือจากประสบการณ์จากภูมิหลังของตน อีกทั้งให้ผู้สอนได้ช่วยแนะนำไปสู่ความหมายของสารหรือเรื่องราวที่ผู้เขียนต้องการสื่อได้นั้น ก็จะช่วยให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะการอ่านได้เป็นอย่างดี กลยุทธ์การคิดออกเสียง เป็นวิธีการหนึ่งที่ช่วยพัฒนาทักษะการอ่านเข้าใจเรื่องแก่ผู้เรียนได้เป็นระบบ Elekes (1997) ได้กล่าวถึงแนวคิดของกลยุทธ์นี้ไว้ว่า “กลยุทธ์การคิดออกเสียง เป็นการแสดงความคิดทางสมองออกมาด้วยถ้อยคำในขณะที่อ่าน เพื่อให้ผู้อ่านหรือผู้เรียนคนอื่น ๆ รวมทั้งผู้สอนล่วงรู้ถึงกระบวนการคิดในการทำความเข้าใจบทอ่าน รวมทั้งความคิดเห็นและความรู้สึกที่มีต่อบทอ่านนั้น การจัดการเรียนรู้ด้วยกลยุทธ์การคิดออกเสียงนั้นผู้สอนควรสาธิตการคิดออกเสียงในขณะที่อ่านให้เป็นตัวอย่างแก่ผู้เรียนจากนั้นให้ผู้เรียนฝึกไปพร้อม ๆ กัน โดยผู้สอนอาจใช้คำถามช่วยกระตุ้นความคิด”

อย่างไรก็ดี หลักการอ่านที่สำคัญ คือ ผู้อ่านต้องสรุปสาระสำคัญของเรื่องที่อ่านให้ได้ แม้กลยุทธ์การคิดออกเสียง โดยเฉพาะในขั้นตอนสุดท้ายจะให้ผู้เรียนได้สรุปสาระสำคัญก็ตาม แต่ในกลยุทธ์นี้ ไม่ได้ให้รายละเอียดเกี่ยวกับหลักการสรุปสาระสำคัญ จึงทำให้ผู้วิจัยต้องใช้เทคนิคการอ่านจับใจความสำคัญบันได 6 ขั้น ซึ่งพัฒนาโดยอาจารย์เสกสันต์ ผลวัฒน์ เข้ามาบูรณาการในขั้นตอนสุดท้าย โดยเทคนิคนี้จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถจับใจความสำคัญได้อย่างมีระบบผ่าน 6 ขั้นตอนหลัก ได้แก่ การอ่านให้จบพร้อมตั้งคำถาม 5W1H, การหาคำสำคัญ, การตัดส่วนขยาย, การเติมคำเชื่อม, การสังเกตคำเชื่อมที่แสดงความขัดแย้ง และการหาใจความสำคัญจากทุกบทอ่าน ซึ่งการบูรณาการเทคนิคทั้งสองร่วมกันจะช่วยส่งเสริมให้กระบวนการคิดออกเสียงมุ่งสู่การสรุปใจความสำคัญได้อย่างมีประสิทธิภาพและชัดเจนยิ่งขึ้น

จากปัญหาและความสำคัญที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านเข้าใจ เรื่องทางวรรณคดีไทยเรื่องพระบรมราโชวาท พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว (รัชกาลที่ 5) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยจัดการเรียนรู้เทคนิคการคิดออกเสียง (Think-Aloud) ร่วมกับเทคนิค การอ่านจับใจความสำคัญบันได 6 ขั้น เพื่อส่งเสริมกระบวนการคิดอย่างเป็นระบบ ช่วยให้ผู้เรียนสามารถลำดับ ความคิดและจับใจความสำคัญได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งจะนำไปสู่การยกระดับความสามารถในการอ่านและ การเรียนรู้วรรณคดีไทยให้ดียิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านเข้าใจ เรื่องทางวรรณคดีไทยเรื่องพระบรมราโชวาท พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว (รัชกาลที่ 5) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังเรียน ด้วยเทคนิคการคิดออกเสียงร่วมกับเทคนิคการอ่านจับใจความสำคัญบันได 6 ขั้น

สมมติฐานการวิจัย

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเทศบาลบ้านสามกอง (ขุนวิเศษกุลกิจจุฑิต) ที่การจัดการเรียนการสอน ด้วยเทคนิคการคิดออกเสียงร่วมกับเทคนิคการอ่านจับใจความสำคัญบันได 6 ขั้น มีผลสัมฤทธิ์การอ่านเข้าใจ เรื่องทางวรรณคดีไทยเรื่องพระบรมราโชวาท พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว (รัชกาลที่ 5) หลังเรียน สูงกว่าก่อนเรียน

หลักการ แนวคิด และทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาค้นคว้าวิจัยการพัฒนาทักษะการอ่านเข้าใจเรื่องทางวรรณคดีไทยเรื่องพระบรมราโชวาท พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว (รัชกาลที่ 5) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ด้วยเทคนิคการคิด ออกเสียงร่วมกับเทคนิคการอ่านจับใจความสำคัญบันได 6 จำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้วิจัยต้องพิจารณาหลักการ แนวคิด และทฤษฎีที่สนับสนุนแนวทางการพัฒนาทักษะการอ่านเข้าใจเรื่อง ทฤษฎีและแนวคิดเหล่านี้ ทำหน้าที่เป็นกรอบอ้างอิงทางวิชาการที่ช่วยกำหนดทิศทางการออกแบบสื่อ กระบวนการจัดกิจกรรม และการประเมินผล เพื่อให้มั่นใจว่าการดำเนินงานวิจัยมีความถูกต้องตามหลักวิชาการ และสามารถอธิบาย ผลการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นกับผู้เรียนได้อย่างมีเหตุผล

การอ่านเข้าใจเรื่อง (Reading Comprehension) คือ กระบวนการแปลความหมายของตัวอักษร ตั้งแต่ระดับคำ ประโยค ไปจนถึงข้อความ เพื่อให้เข้าถึงข้อมูล ความคิด และเจตนาที่ผู้เขียนต้องการสื่อสาร ซึ่งถือเป็นเป้าหมายสูงสุดของกระบวนการอ่าน โดยหากผู้อ่านไม่สามารถทำความเข้าใจเนื้อหาได้ ก็ถือว่าการอ่านนั้นไม่สมบูรณ์ ทั้งนี้ การอ่านเข้าใจเรื่องไม่ได้จำกัดเพียงการจับใจความหรือสรุปสาระสำคัญเท่านั้น แต่ยังครอบคลุมถึงความสามารถในการวิเคราะห์ เปรียบเทียบ แยกแยะเหตุการณ์ ตลอดจนเข้าถึงอารมณ์ของ ผู้แต่ง ยิ่งไปกว่านั้น การอ่านอย่างเข้าใจยังช่วยให้ผู้อ่านสามารถประเมินคุณค่า นำความรู้ไปประยุกต์ใช้ชีวิต

ประจำวัน และต่อยอดไปสู่ความคิดสร้างสรรค์ได้ ดังนั้น การฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอจึงเป็นหัวใจสำคัญที่ช่วยให้ผู้อ่านพัฒนาสมรรถนะการอ่านและเข้าถึงแก่นสารของเรื่องได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ

กลยุทธ์การคิดออกเสียง หมายถึง การพูดเพื่อแสดงความรู้ ความคิดเห็น หรือมุมมองความคิดของผู้เรียนที่มีต่อเรื่องหรือตัวบทที่อ่าน ทั้งนี้ นอกจากจะให้ผู้เรียนคนอื่นทราบมุมมองความคิดของผู้เรียนแต่ละคนแล้ว ยังช่วยให้ผู้สอนประเมินความรู้ความเข้าใจรวมทั้งวิธีการอ่านเข้าใจเรื่องของผู้เรียนแต่ละคนได้ (Elekes, 1997; Davey, 1983, อ้างถึงใน Clarke, 2013: 106) ขั้นตอนการใช้เทคนิคการคิดออกเสียง (think-aloud technique) ในการอ่าน Bereiter and Bird (1985) ได้แบ่งขั้นตอนการจัดกิจกรรมการอ่านโดยใช้เทคนิคการคิดออกเสียงออกเป็น 2 ขั้นตอน ดังนี้

1) การแสดงเป็นตัวอย่าง (modeling) ขั้นนี้ครูจะแสดงการใช้กลวิธีการอ่านต่าง ๆ ที่ใช้ในการทำความเข้าใจกับบทอ่านด้วยการคิดออกเสียง พร้อมให้นักเรียนติดตามบทอ่านและสังเกตว่าครูใช้กลวิธีการอ่านใดบ้างระหว่างคิดออกเสียง

2) การฝึกปากเปล่า (oral practice) ขั้นนี้นักเรียนฝึกปฏิบัติการอ่านโดยใช้เทคนิคการคิดออกเสียงด้วยตนเอง ครูให้นักเรียนอ่านบทอ่านใหม่เป็นรายบุคคล โดยใช้วิธีการที่ครูสาธิตไว้ในขั้นแรก พร้อมจดกลวิธีการอ่านแบบย่อ ๆ ลงไประหว่างบรรทัดในบทอ่าน ท้ายชั่วโมง นักเรียนแต่ละคนอ่านกลวิธีการอ่านที่ตนจดไว้ให้เพื่อนทั้งชั้นฟัง เพื่อช่วยกันอภิปรายและแสดงความคิดเห็นต่อกลวิธีที่แต่ละคนใช้

การอ่านจับใจความสำคัญบันได 6 ขั้น หมายถึง กระบวนการอ่านเพื่อให้เข้าใจสาระสำคัญของเรื่องหรือตัวบทที่อ่านซึ่งมีทั้งหมด 6 ขั้นตอน (เสกสันต์ ผลวัฒน์, 2564) ดังนี้

1) บันไดขั้นที่ 1 อ่านให้จบและตั้งคำถาม โดยใช้การตั้งคำถาม 5W1H ผู้อ่านต้องอ่านเรื่องที่จะจับใจความสำคัญตั้งแต่ต้นจนจบ เพื่อทำความเข้าใจและได้ภาพรวมของเนื้อหาของเรื่องที่อ่านอย่างคร่าว ๆ โดยในขณะที่อ่านควรตั้งคำถามและพิจารณาว่าผู้เขียนกำลังสื่อเรื่องอะไรใคร ทำอะไร เมื่อไร ที่ไหน ด้วยเหตุผลใดและอย่างไร หากเรื่องนั้นมีชื่อเรื่องก็ให้พิจารณาตั้งชื่อเรื่องเพราะโดยทั่วไปชื่อเรื่องมักจะสอดคล้องกับใจความสำคัญหรือความคิดหลัก หรือช่วยแสดงให้เห็นถึงจุดสนใจ

2) บันไดขั้นที่ 2 พิจารณาคำสำคัญ (Key Words) ของเนื้อหาในแต่ละย่อหน้าคำสำคัญ เป็นคำที่กำหนดเป้าหมายเพื่อนำไปสู่ใจความสำคัญหรือความคิดหลักของเรื่องที่อ่าน ในแต่ละย่อหน้านั้นอาจมีคำสำคัญมากกว่าหนึ่งคำ แต่เมื่อนำคำเหล่านั้นมาเชื่อมโยงสร้างความสัมพันธ์ให้เกิดขึ้นก็สามารถทราบถึงใจความสำคัญหรือความคิดหลักของเรื่องที่อ่านได้ โดยธรรมชาติของการเขียนนั้น ผู้เขียนมิได้มีการกำหนดตำแหน่งที่ตั้งของคำสำคัญ ผู้อ่านสามารถจะสังเกตคำสำคัญได้โดยอาศัยหลัก ดังนี้

(1) เป็นคำ กลุ่มคำ หรือประโยคที่เขียนเหมือนกัน สื่อความหมายเหมือนกัน ปรากฏซ้ำ ๆ ตั้งแต่ต้นจนจบ

(2) เป็นคำ กลุ่มคำ หรือประโยคที่เขียนต่างกัน แต่สื่อความหมายเหมือนกัน ปรากฏซ้ำ ๆ ตั้งแต่ต้นจนจบของเรื่อง

3) บันไดขั้นที่ 3 ตัดส่วนขยายใจความสำคัญทิ้ง ธรรมชาติของการเขียนนั้น การนำเสนอความคิดหรือความรู้ในงานเขียน ผู้เขียนไม่ได้เสนอแต่ใจความสำคัญออกมาโดยตรงไปตรงมา กล่าวคือ ไม่ได้กล่าวตรง ๆ ว่าเรื่องที่เขียนนั้นมีใจความสำคัญอย่างไร แต่จะถูกห่อหุ้มด้วยบริบท ซึ่งในโครงสร้างของการเขียน คือ การขยาย

ความอาจแสดงอยู่ในลักษณะการให้คำจำกัดความ การอธิบายให้รายละเอียด การให้เหตุผล การยกตัวอย่าง หรือการเปรียบเทียบก็ได้ ดังนั้น หน้าที่ของผู้อ่าน คือ ต้องแยกใจความสำคัญออกจากข้อความที่เป็นส่วนขยายใจความสำคัญออกมาให้ได้ ซึ่งลักษณะการขยายความมีดังนี้

(1) การให้คำจำกัดความ การขยายความลักษณะนี้เป็นการอธิบายความหมายของคำหรือสิ่งใดสิ่งหนึ่งในเนื้อเรื่องเพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจตรงกัน นอกจากนี้ยังรวมถึงการอธิบายขอบเขตของความหมายของเรื่องด้วยการขยายความลักษณะนี้อาจจะมีการยกตัวอย่างประกอบด้วย

(2) การอธิบายให้รายละเอียด การขยายความลักษณะนี้จะใช้เมื่อต้องการแจกแจงสิ่งใดสิ่งหนึ่ง อธิบายลักษณะหรือองค์ประกอบต่าง ๆ ของสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หรือแสดงขั้นตอน กระบวนการบรรยายเหตุการณ์อย่างใดอย่างหนึ่ง อาจขยายโดยอธิบายให้รายละเอียด หรืออธิบายให้รายละเอียดพร้อมยกตัวอย่างก็ได้ การอธิบายให้รายละเอียดนี้นิยมใช้คำเชื่อม “คือ” “กล่าวคือ” เพื่อแสดงให้เห็นว่าข้อความที่อยู่หลังคำเชื่อมดังกล่าวเป็นการอธิบายให้รายละเอียด

(3) การให้เหตุผล การขยายความลักษณะนี้ใช้เขียนให้ผู้อ่านเห็นคล้อยตาม การขยายความด้วยวิธีนี้ทำได้หลายวิธี อาจเสนอความคิดที่เป็นข้อสรุปและตามด้วยข้อสนับสนุนต่าง ๆ ซึ่งเป็นเหตุผลหรือหลักฐานโดยการยกตัวอย่าง หรือเสนอผลลัพธ์เพื่อให้ผู้อ่านตระหนักแล้วตามด้วยสาเหตุต่าง ๆ ที่ทำให้เกิดผลนั้น การขยายความ ด้วยการให้เหตุผลนี้มักจะปรากฏการใช้คำเชื่อมแสดงเหตุผล “จึง” และ “เพราะ” ซึ่งมีลักษณะโครงสร้างคือ เหตุ + “จึง” + ผล และ ผล + “เพราะ” + เหตุ ส่วนที่เป็นใจความสำคัญ คือ ส่วนที่แสดงผล

(4) การยกตัวอย่าง การขยายความลักษณะนี้มักจะใช้ร่วมกับวิธีอื่น เช่น การให้คำจำกัดความ การอธิบายให้รายละเอียด หรือจะใช้วิธีการยกตัวอย่างแต่เพียงอย่างเดียวโดยการยกตัวอย่างหลาย ๆ ตัวอย่างแล้วจึงสรุปท้ายย่อหน้าด้วยประโยคใจความสำคัญการยกตัวอย่างนี้นิยมใช้คำเชื่อม “เช่น” “ได้แก่” เพื่อแสดงให้เห็นว่าข้อความที่อยู่หลังคำเชื่อมดังกล่าวเป็นการยกตัวอย่าง

(5) การเปรียบเทียบ การขยายความลักษณะนี้จะใช้เขียนเพื่อเปรียบเทียบในลักษณะข้อเท็จจริงที่สามารถพิสูจน์ได้ โดยอาจมีจุดมุ่งหมายเปรียบเทียบความเหมือนกันหรือความแตกต่างกันโดยกำหนดประเด็นที่เหมือนกันหรือแตกต่างกันว่ามีอะไรบ้าง แล้วจึงเปรียบเทียบไปที่ละประเด็น เพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจเรื่องที่ยกมาเปรียบเทียบได้ชัดเจนในด้านความเหมือนกันหรือความแตกต่างกัน หรืออาจใช้การยกเรื่องราวเป็นอุทาหรณ์ขึ้นมาก่อนแล้วจึงสรุปประเด็นความคิดสำคัญที่จะเสนอ หรือการเขียนอุปมาเปรียบเทียบสิ่งที่มีคุณสมบัติอย่างเดียวกันเพื่อให้ความคิดสำคัญชัดเจนขึ้นการขยายความด้วยการเปรียบเทียบนี้จะมีลักษณะโครงสร้างคือ ตัวตั้ง + คำเชื่อมแสดงการเปรียบเทียบ + ตัวเปรียบ ส่วนที่เป็นใจความสำคัญ คือ ส่วนที่แสดงตัวตั้ง

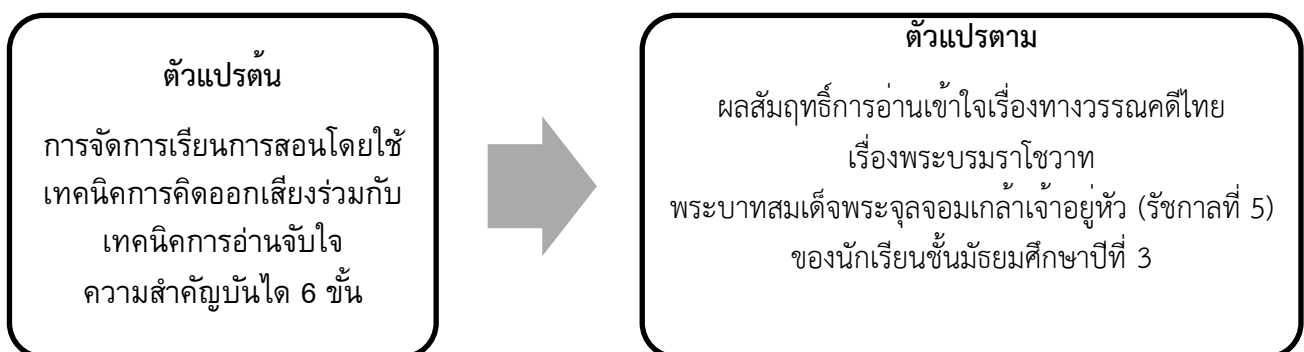
4) บันไดขั้นที่ 4 เติมคำเชื่อมส่วนขยายใจความสำคัญ เพื่อตัดส่วนขยายใจความสำคัญทั้งแนวทางปฏิบัติของการอ่านจับใจความสำคัญ ผู้เรียนสามารถพิจารณาตัดส่วนขยายใจความสำคัญในย่อหน้าได้ง่าย โดยสังเกตจากคำเชื่อมแสดงส่วนขยายใจความสำคัญ หากทว่าในบางครั้งผู้เขียนอาจจะเรียบเรียงข้อความในย่อหน้าโดยไม่ใช้คำเชื่อมก็ได้ ดังนั้นหากต้องการจะจับใจความสำคัญผู้เรียนจำเป็นต้องเติมคำเชื่อมส่วนขยายใจความสำคัญ เพื่อตัดส่วนขยายใจความสำคัญทั้งคำเชื่อมที่นิยมเติมในข้อความในย่อหน้า ได้แก่ กล่าวคือ เช่น “จึง” “เพราะ”

5) บันไดขั้นที่ 5 สังเกตคำหรือกลุ่มคำแสดงความขัดแย้งหรือตรงข้ามกันที่ปรากฏในย่อหน้า ปกติแล้วข้อความหรือประโยคแต่ละประโยคที่เรียงต่อกันในย่อหน้านั้นจะมีเนื้อหาเกี่ยวโยงต่อเนื่องสัมพันธ์กัน การลำดับความคิดและการเชื่อมโยงความคิดเป็นไปอย่างมีระเบียบ ชัดเจน “ประจุนำมะลิแต่ละดอกมาร้อยเป็นวงรอบจนเป็นพวงมาลัยที่เป็นระเบียบสวยงาม ทำให้ผู้อ่านสามารถติดตามเนื้อเรื่องได้ง่ายไม่สับสนวุ่นวาย อ่านแล้วได้เนื้อความที่สมบูรณ์แจ่มแจ้ง” วิธีหนึ่งที่ทำให้ย่อหน้าเกิดการเชื่อมโยง คือ การใช้คำหรือกลุ่มคำเป็นเครื่องเชื่อมความ คำหรือกลุ่มคำที่เป็นเครื่องเชื่อมในย่อหน้านั้นมีหลายลักษณะ แต่มีคำหรือกลุ่มคำลักษณะหนึ่งที่ช่วยให้จับใจความสำคัญได้ง่ายขึ้น คือ คำหรือกลุ่มคำแสดงความขัดแย้งหรือตรงข้ามกัน เช่น แต่ ทว่า แต่หาก แม้ว่า แต่ทว่า อย่างไรก็ตาม ในทางตรงข้าม ในทางกลับกัน ถึงแม้...แต่ เป็นต้น เพราะใจความสำคัญที่ผู้เขียนต้องการสื่อในย่อหน้านั้นอาจอยู่หลังคำหรือกลุ่มคำดังกล่าว

6) บันไดขั้นที่ 6 หากย่อหน้านั้นไม่ปรากฏประโยคใจความสำคัญ ต้องพิจารณาเนื้อความในบริบทอื่น ๆ โดยเฉพาะข้อความในย่อหน้าก่อนและหลัง โดยนำใจความสำคัญหรือความคิดหลักที่กระจายอยู่ในย่อหน้านั้นนำมาประมวลและเรียบเรียงให้เป็นประโยคใจความสำคัญด้วยสำนวนภาษาของตนเองจากการศึกษาหลักการ แนวคิด และทฤษฎีข้างต้น

ผู้วิจัยได้กำหนดโครงสร้างความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ โดยประกอบด้วยตัวแปรต้น คือ การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคการคิดออกเสียง ร่วมกับเทคนิคการอ่านจับใจความสำคัญบันได 6 ขั้น ซึ่งเป็นกระบวนการบูรณาการที่เน้นการแสดงออกถึงกระบวนการทางปัญญาควบคู่ไปกับทักษะการสรุปใจความอย่างเป็นระบบ ร่วมกับเทคนิคการอ่านจับใจความสำคัญบันได 6 ขั้น และ ตัวแปรตาม คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านเข้าใจเรื่องทางวรรณคดีไทย ซึ่งผู้วิจัยพิจารณาผ่าน องค์ประกอบสำคัญ 4 ประการ ตามแนวคิดของ Strang (1969) ได้แก่ 1) ความสามารถในการจับประเด็นและรายละเอียดของเรื่อง 2) ความสามารถในการสรุปความและลำดับเหตุการณ์ 3) ความสามารถในการวิเคราะห์เจตนาและอารมณ์ของผู้แต่ง และ 4) ความสามารถในการประเมินคุณค่าและนำข้อคิดไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง ซึ่งกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่ออกแบบมานี้จะช่วยให้ผู้เรียนขจัดทัศนคติเชิงลบต่อการอ่านวรรณคดี และสามารถพัฒนาทักษะการอ่านเข้าใจเรื่องได้อย่างมีประสิทธิภาพ

จากแนวคิดทฤษฎีดังกล่าวผู้วิจัยกำหนดกรอบแนวคิดการวิจัยดังแสดงในภาพที่ 1

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการศึกษากลุ่มทดลองกลุ่มเดียวรูปแบบคือแบบกลุ่มเดียววัดผลก่อนเรียน-หลังเรียน
 ดังตารางแบบแผนการทดลอง One group Pretest –Posttest Design (บุญชม ศรีสะอาด, 2560)

กลุ่ม	ทดสอบก่อนเรียน	ทดลอง	ทดสอบหลังเรียน
E	T ₁	X	T ₂

เมื่อ E แทน กลุ่มทดลอง

T₁ แทน การทดสอบก่อนเรียน (Pre –test)

X แทน การจัดการเรียนการสอนโดยใช้เทคนิคการคิดออกเสียงร่วมกับเทคนิค
 การอ่านจับใจความสำคัญบันได 6 ขั้น สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

T₂ แทน การทดสอบหลังเรียน (Post –test)

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเทศบาลบ้านสามกอง
 (ขุนวิเศษนุกุลกิจอุทิศ) ตำบลตลาดใหญ่ อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ตที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568
 จำนวน 3 ห้องเรียน รวมทั้งสิ้น 80 คน

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ห้อง 1 (ห้องเรียน LIP)
 โรงเรียนเทศบาลบ้านสามกอง (ขุนวิเศษนุกุลกิจอุทิศ) ตำบลตลาดใหญ่ อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ตที่กำลังศึกษา
 อยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568 จำนวน 30 คน ได้มาโดยการการเลือกตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive
 Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการดำเนินการวิจัย ประกอบด้วย

1. แผนการจัดการเรียนรู้รายคาบวิชาภาษาไทยเรื่อง “การอ่านเข้าใจเรื่องทางวรรณคดีไทย
 เรื่องพระบรมราโชวาท พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว (รัชกาลที่ 5)” สำหรับนักเรียน
 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคการคิดออกเสียงร่วมกับเทคนิคการอ่านจับใจความสำคัญ
 บันได 6 ขั้น จำนวน 4 แผน แผนละ 60 นาที

2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านเข้าใจเรื่องทางวรรณคดีไทยเรื่องพระบรมราโชวาท
 พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว (รัชกาลที่ 5) ซึ่งเป็นแบบทดสอบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก
 จำนวน 20 ข้อ

การสร้างและการหาคุณภาพเครื่องมือ

1. การสร้างและการหาคุณภาพเครื่องมือของแผนการจัดการเรียนรู้รายคาบวิชาภาษาไทยเรื่อง
 “การอ่านเข้าใจเรื่องทางวรรณคดีไทยเรื่องพระบรมราโชวาท พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว

(รัชกาลที่ 5)” สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคการคิดออกเสียงร่วมกับเทคนิคการอ่านจับใจความสำคัญบันได 6 ขั้น จำนวน 4 แผน แผนละ 60 นาที ซึ่งมีขั้นตอนการสร้างดังนี้

1.1 ศึกษาและวิเคราะห์หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยและหลักสูตรสถานศึกษา

1.2 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนด้วยเทคนิคการคิดออกเสียงร่วมกับเทคนิคการอ่านจับใจความสำคัญบันได 6 ขั้น

1.3 สร้างแผนการจัดการเรียนรู้รายคาบวิชาภาษาไทยเรื่อง “การอ่านเข้าใจเรื่องทางวรรณคดีไทย เรื่องพระบรมราโชวาท พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว (รัชกาลที่ 5)” สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคการคิดออกเสียงร่วมกับเทคนิคการอ่านจับใจความสำคัญบันได 6 ขั้น จำนวน 4 แผน ดังนี้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง ความเป็นมาและความรู้พื้นฐาน

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง ความเพียรคือเกียรติแท้ของผู้เป็นเจ้า

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง ทรัพย์สินเงินทอง มิใช่ของหาง่าย

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง วิเคราะห์คุณค่าเรื่องถ้าเป็นเจ้านายแล้วต้องรักษาศักดิ์ในกิจการทั้งปวง

1.4 นำแผนการจัดการเรียนรู้ให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 คน ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ค่าดัชนีความสอดคล้อง

1.5 จากการหาค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแผนการจัดการเรียนรู้ข้างต้นตามแบบประเมินมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) ตามวิธีของลิเคิร์ต (Likert, 1961) ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.96 อยู่ในระดับ มากที่สุด (บุญชม ศรีสะอาด, 2554)

1.6 นำแผนการจัดการเรียนรู้ไปแก้ไขปรับปรุงตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญแล้วนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านเข้าใจเรื่องทางวรรณคดีไทยเรื่องพระบรมราโชวาท พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว (รัชกาลที่ 5) ซึ่งเป็นแบบทดสอบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ เวลาในการทำแบบทดสอบ 60 นาที ซึ่งมีขั้นตอนการสร้าง ดังนี้

2.1 ศึกษาทฤษฎีและวิธีการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่าน โดยเฉพาะการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านเข้าใจเรื่อง วิชาภาษาไทย รวมทั้งเกณฑ์การให้คะแนน

2.2 ศึกษาเนื้อหาจุดประสงค์การเรียนรู้ในแผนการจัดการเรียนรู้

2.3 สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านเข้าใจเรื่องทางวรรณคดีไทย

2.4 นำแบบทดสอบไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 คน ตรวจสอบความถูกต้องและความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา รวมทั้งความสอดคล้องของแบบทดสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ โดยพิจารณาความเหมาะสมจากค่าดัชนีความสอดคล้องที่มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) มากกว่าหรือเท่ากับ 0.50 ขึ้นไป จากการหาค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบทดสอบจำนวน 40 ข้อ มีจำนวน 39 ข้อ ที่มีค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 0.67 ขึ้นไป และมีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 0.84

2.5 นำแบบทดสอบจำนวน 39 ข้อ ที่แก้ไขและปรับปรุงแล้วตามคำแนะนำแล้วไปทดลอง (try out) กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเทศบาลบ้านสามกอง (ขุณวิเศษอนุกุลกิจอุทิศ) จำนวน 20 คน ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง

2.6 นำผลการทดลองมาวิเคราะห์รายข้อ โดยหาค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนก ทั้งนี้ จะคัดเลือกแบบทดสอบที่มีค่าความยากง่าย 0.20 - 0.80 และค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป ในขั้นตอนนี้คำนวณค่าความยากง่าย (p) ของแบบทดสอบ อยู่ระหว่าง 0.05 – 0.92 และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบ อยู่ระหว่าง 0 – 0.78 โดยข้อที่ไม่ผ่านเกณฑ์จะถูกตัดออก ทำให้ได้แบบทดสอบที่ผ่านเกณฑ์การคัดเลือกจำนวน 37 ข้อ

2.7 จากนั้นนำแบบทดสอบทั้ง 37 ข้อ มาคัดเลือกตามจุดประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนดจนได้แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนที่สมบูรณ์จำนวน 20 ข้อ

2.8 นำแบบทดสอบที่แก้ไขและปรับปรุงแล้วไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. กำหนดกลุ่มทดลองคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ห้อง 1 (ห้องเรียน LIP) จำนวน 30 คน

2. ก่อนการทดลอง ผู้วิจัยได้ทดสอบก่อนการจัดการเรียนรู้ (Pre-test) โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านเข้าใจเรื่องทางวรรณคดีไทยเรื่องพระบรมราโชวาท พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว (รัชกาลที่ 5) เป็นแบบทดสอบแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ ใช้เวลาในการทำข้อสอบ 60 นาที แล้วตรวจให้คะแนน เพื่อนำข้อมูลไปวิเคราะห์ทางสถิติต่อไป

3. ดำเนินการทดลอง ผู้วิจัยเป็นผู้สอนด้วยตนเองตามแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 4 แผน แผนละ 1 ชั่วโมง รวม 4 ชั่วโมง ทั้งนี้ได้ทดลองกับกลุ่มตัวอย่างดังนี้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง ความเป็นมาและความรู้พื้นฐาน

ทำการสอนวันที่ 22 ธันวาคม พ.ศ. 2568 ระยะเวลา 1 ชั่วโมง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง ความเพียรคือเกียรติแท้ของผู้เป็นเจ้า

ทำการสอน วันที่ 23 ธันวาคม พ.ศ. 2568 ระยะเวลา 1 ชั่วโมง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง ทรัพย์สินเงินทอง มิใช่ของหาง่าย

ทำการสอนวันที่ 24 ธันวาคม พ.ศ. 2568 ระยะเวลา 1 ชั่วโมง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง วิเคราะห์คุณค่า เรื่องถ้าเป็นเจ้านายแล้วต้องรักษาศักดิ์ในกิจการทั้งปวง

ทำการสอนวันที่ 25 ธันวาคม พ.ศ. 2568 ระยะเวลา 1 ชั่วโมง

4. หลังการทดลอง ผู้วิจัยให้กลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบหลังเรียน (Post-test) โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านเข้าใจเรื่องทางวรรณคดีไทยเรื่องพระบรมราโชวาท พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว (รัชกาลที่ 5) หลังการจัดการเรียนรู้ เป็นแบบทดสอบแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ ใช้เวลาในการทำข้อสอบ 60 นาที แล้วตรวจให้คะแนน เพื่อนำข้อมูลไปวิเคราะห์ทางสถิติต่อไป

5. นำผลการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านเข้าใจเรื่องทางวรรณคดีไทยเรื่องพระบรมราโชวาท พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว (รัชกาลที่ 5) ของนักเรียนที่ได้จัดการเรียนการสอนด้วยเทคนิค

การคิดออกเสียงร่วมกับเทคนิคการอ่านจับใจความสำคัญบันได 6 ขั้น มาวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติเพื่อสรุปผลการวิจัยต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านเข้าใจเรื่องผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านเข้าใจเรื่องทางวรรณคดีไทยเรื่องพระบรมราโชวาท พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว (รัชกาลที่ 5) ของกลุ่มตัวอย่าง โดยการหาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

2. จากนั้นเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านเข้าใจเรื่องทางวรรณคดีไทยเรื่องพระบรมราโชวาท พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว (รัชกาลที่ 5) ของกลุ่มตัวอย่างก่อนและหลังเรียนด้วยเทคนิคการคิดออกเสียงร่วมกับเทคนิคการอ่านจับใจความสำคัญบันได 6 ขั้น โดยการทดสอบค่าทีแบบไม่เป็นอิสระต่อกัน (t – test for Dependent Sample)

สรุปผลการวิจัยและอภิปรายผล

สรุปผลการวิจัย

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์การวิจัย เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านเข้าใจเรื่องทางวรรณคดีไทยเรื่องพระบรมราโชวาท พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว (รัชกาลที่ 5) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ด้วยเทคนิคการคิดออกเสียงร่วมกับเทคนิคการอ่านจับใจความสำคัญบันได 6 ขั้น จากการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านเข้าใจเรื่องของกลุ่มตัวอย่างก่อนและหลังเรียนด้วยเทคนิคการคิดออกเสียงร่วมกับเทคนิคการอ่านจับใจความสำคัญบันได 6 ขั้น ได้ผลดังในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านเข้าใจเรื่องทางวรรณคดีไทยเรื่องพระบรมราโชวาท พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว (รัชกาลที่ 5) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังเรียนด้วยเทคนิคการคิดออกเสียงร่วมกับเทคนิคการอ่านจับใจความสำคัญบันได 6 ขั้น

กลุ่มตัวอย่าง	จำนวนนักเรียน (N)	คะแนนเต็ม	คะแนนเฉลี่ย($\bar{x}$)	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	t	p
ทดสอบก่อนเรียน	30	20	6.63	2.14	9.85*	.000
ทดสอบหลังเรียน	30	20	12.60	2.36		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 1 พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านเข้าใจเรื่องทางวรรณคดีไทยเรื่องพระบรมราโชวาท พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว (รัชกาลที่ 5) ของกลุ่มตัวอย่าง หลังเรียนด้วยเทคนิคการคิดออกเสียงร่วมกับเทคนิคการอ่านจับใจความสำคัญบันได 6 ขั้น มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 12.60 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ

2.36 ซึ่งสูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคการคิดออกเสียงร่วมกับเทคนิคการอ่านจับใจความสำคัญบันได 6 ขั้น ที่มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 6.63 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.14 เมื่อตรวจสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยด้วยสถิติทดสอบค่าทีแบบไม่เป็นอิสระต่อกัน พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านเข้าใจเรื่องทางวรรณคดีไทย เรื่อง พระบรมราโชวาท พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว (รัชกาลที่ 5) หลังเรียนด้วยเทคนิคการคิดออกเสียงร่วมกับเทคนิคการอ่านจับใจความสำคัญบันได 6 ขั้น สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิจัยนี้แสดงให้เห็นว่า การใช้เทคนิคการคิดออกเสียงร่วมกับเทคนิคการอ่านจับใจความสำคัญบันได 6 ขั้น สามารถพัฒนาทักษะการอ่านเข้าใจเรื่องทางวรรณคดีไทยเรื่องพระบรมราโชวาท พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว (รัชกาลที่ 5) ของนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนอยู่ที่ 6.63 และหลังเรียนเพิ่มขึ้นเป็น 12.60 ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่าเทคนิคดังกล่าวช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียนได้เป็นอย่างดี

จากผลการวิจัยดังกล่าว สามารถสรุปได้ว่า เทคนิคการคิดออกเสียงร่วมกับเทคนิคการอ่านจับใจความสำคัญบันได 6 ขั้น สามารถพัฒนาทักษะการอ่านเข้าใจเรื่องทางวรรณคดีไทยเรื่องพระบรมราโชวาท พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว (รัชกาลที่ 5) เป็นแนวทางการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพและสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนาทักษะการอ่านเข้าใจเรื่องของนักเรียนในระดับต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

การอภิปรายผล

จากการวิจัยเรื่องการพัฒนาทักษะการอ่านเข้าใจเรื่องทางวรรณคดีไทยเรื่องพระบรมราโชวาท พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว (รัชกาลที่ 5) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ด้วยเทคนิคการคิดออกเสียงร่วมกับเทคนิคการอ่านจับใจความสำคัญบันได 6 ขั้น สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านเข้าใจเรื่องทางวรรณคดีไทยเรื่องพระบรมราโชวาท พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว (รัชกาลที่ 5) ของนักเรียนหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการคิดออกเสียงร่วมกับเทคนิคการอ่านจับใจความสำคัญบันได 6 ขั้น สูงกว่าก่อนการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 6.63 และคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเพิ่มขึ้นเป็น 12.60 ซึ่งแสดงให้เห็นว่าเทคนิคการคิดออกเสียงเป็นเทคนิคที่สามารถพัฒนาทักษะการอ่านเข้าใจเรื่องทางวรรณคดีไทยของนักเรียนได้

ผลการวิจัยในครั้งนี้ สอดคล้องกับงานวิจัยต่าง ๆ (Bereiter and Bird, 1985; บุษยรัตน์ จันทร์ประเสริฐ, 2550) ที่ใช้กลยุทธ์การคิดออกเสียงในการพัฒนาทักษะการอ่านเข้าใจเรื่องของผู้เรียน กล่าวคือ ผู้เรียนมีพัฒนาการทางการอ่านเข้าใจเรื่องในภาษาไทยที่ดีขึ้น ทำให้เห็นว่าการจัดการเรียนรู้ด้วยกลยุทธ์การคิดออกเสียงนั้นมีประสิทธิภาพในการพัฒนาทักษะการอ่านเข้าใจเรื่องจริง ทั้งนี้ เพราะกลยุทธ์การคิดออกเสียงมีขั้นตอนที่เป็นระบบ ทั้งในระดับคำ ระดับวลี และระดับประโยค ทำให้ผู้สอนเข้าใจความคิดของผู้เรียนขณะที่อ่านว่าถูกต้องหรือไม่ เมื่อไม่ถูกต้องผู้สอนจะทำการแก้ไขเพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจเรื่องที่อ่านได้อย่างถูกต้อง

นอกจากนี้ ยังสอดคล้องกับ Bauman และคณะ (1993) ได้กล่าวว่า เทคนิคการคิดออกเสียงช่วยให้นักเรียนพัฒนาความสามารถในการทำความเข้าใจในการอ่านและการใช้กลวิธีที่จะนำไปสู่ความเข้าใจในสิ่งที่อ่านได้ ทำให้ผู้อ่านสามารถตรวจสอบความเข้าใจเมื่อเกิดความสับสนในขณะที่อ่าน เป็นการเพิ่ม

ความสามารถในการจัดการกระบวนการทางปัญญาในขณะอ่าน และยังสามารถนำเทคนิคการคิดออกเสียงไปปรับใช้เพื่อช่วยให้ผู้เรียนควบคุมกระบวนการทำความเข้าใจบทความได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้ การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคการคิดออกเสียง จึงทำให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะเหล่านี้ได้ แม้ว่าการวิจัยในครั้งนี้จะใช้เวลาในการทดลองสั้นก็ตาม กลยุทธ์การคิดออกเสียง สามารถพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจของนักเรียนได้

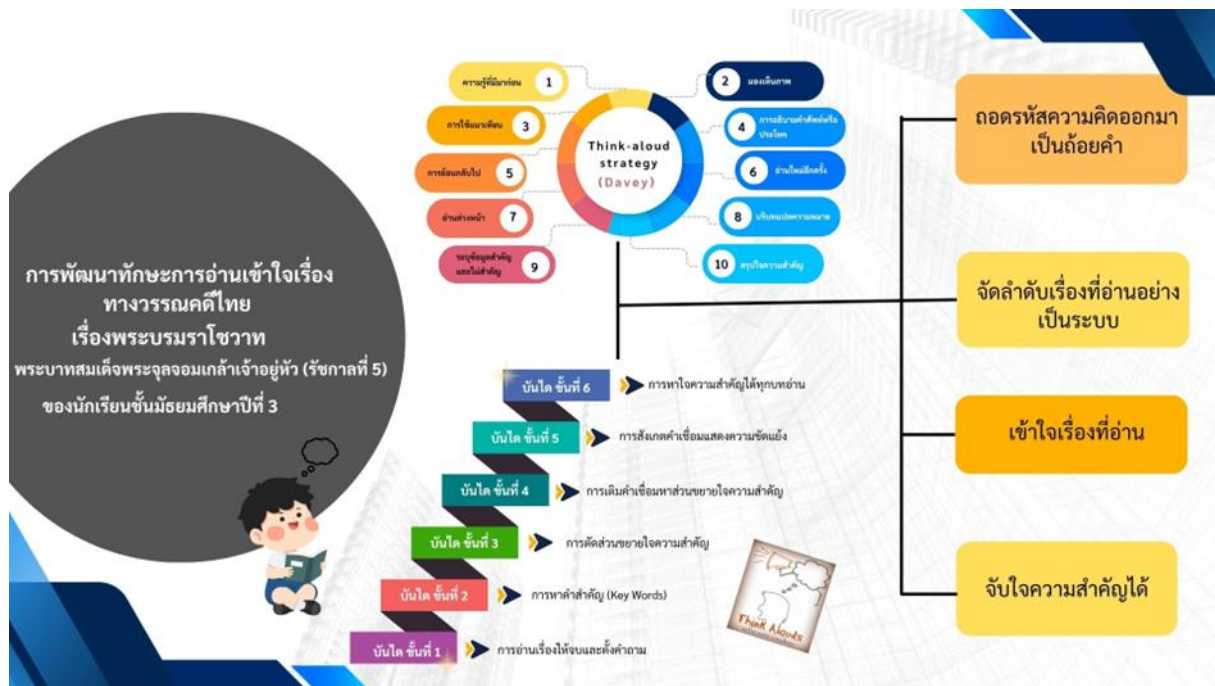
การวิจัยในครั้งนี้ ทำให้เห็นว่าผู้สอนมีความสำคัญในทุก ๆ กระบวนการจัดการเรียนรู้ เพราะการให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็นต่อเรื่องที่อ่านด้วยตัวเองนั้นยาก กล่าวคือ เมื่อให้อ่านเรื่องแล้วผู้เรียนมักเงียบไม่แสดงความคิดเห็นใด ๆ ดังที่ Elekes (1997) ได้กล่าวไว้ว่า “เป็นเรื่องยากมากที่จะให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็นด้วยตัวเอง โดยเฉพาะผู้เรียนที่เป็นเด็ก และไม่มีประสบการณ์ชีวิต” ฉะนั้นผู้สอนจึงสำคัญในการใช้คำถามเพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็น โดยเฉพาะในช่วงแรกของการจัดการเรียนรู้ด้วยกลยุทธ์นี้ เพื่อเป็นตัวอย่างในการคิดออกเสียง เพราะต่อไปในอนาคตผู้เรียนจะได้แสดงความคิดเห็นได้ด้วยตัวเองได้ นอกจากนี้ ลักษณะของคำถามของผู้สอนก็สำคัญ ผู้สอนควรเตรียมตัวก่อนการสอนให้ดี โดยเฉพาะการตั้งคำถาม ต้องใช้คำถามให้หลากหลาย ไม่ใช่เพียง “ใคร” “ทำอะไร” “ที่ไหน” และ “อย่างไร” เป็นต้น แต่อาจถามให้คำถามให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็น เช่น “ทำไม” “รู้สึกอย่างไร” “เพราะอะไรถึงคิดแบบนี้” “มีใครคิดเห็นเหมือนเพื่อน” หรือ “ใครคิดต่างไปจากนี้ไหม เพราะอะไร” ฯลฯ

นอกจากนี้ ผู้วิจัยได้นำ เทคนิคการอ่านจับใจความสำคัญบันได 6 ขั้น เข้ามาเป็นตัวแปรต้นร่วมเพื่อเสริมสร้างความแข็งแกร่งให้กับการจัดการเรียนรู้ด้วยกลยุทธ์การคิดออกเสียงตามแนวคิดของ Davey (1983 อ้างถึงใน Clarke, 2013) โดยเฉพาะในขั้นตอนสุดท้ายที่เน้นการสรุปสาระสำคัญ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ สรุศักดิ์ แย้มอุ่ม (2564) ที่ระบุว่า เทคนิคบันได 6 ขั้นเป็นระบบการเรียนรู้ที่มีขั้นตอนชัดเจน ช่วยให้ผู้เรียนสามารถจัดระบบข้อมูลได้อย่างมีประสิทธิภาพ และส่งเสริมให้เกิดกระบวนการคิดอย่างลึกซึ้งเป็นลำดับขั้นตอน การบูรณาการเทคนิคนี้เข้ากับกลยุทธ์การคิดออกเสียงจึงเป็นการดึงเอาสมรรถนะด้านการอ่านและทักษะกระบวนการคิดของผู้เรียนมาใช้ร่วมกันอย่างเต็มที่ ส่งผลให้ผู้เรียนสามารถก้าวข้ามข้อจำกัดในการแปลความหมาย และสามารถกลั่นกรองเนื้อหาจนสรุปสาระสำคัญของเรื่องที่อ่านได้อย่างถูกต้องและแม่นยำยิ่งขึ้น

องค์ความรู้ใหม่จากการวิจัย

จากการศึกษาวิจัยเรื่องการพัฒนาทักษะการอ่านเข้าใจเรื่องทางวรรณคดีไทยเรื่อง พระบรมราโชวาท พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว (รัชกาลที่ 5) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผู้วิจัยได้ค้นพบนวัตกรรมเชิงกระบวนการคิด ที่ก้าวข้ามขีดจำกัดของการเรียนการสอนภาษาไทยแบบเดิม องค์ความรู้ใหม่ที่ปรากฏเด่นชัด คือ การสร้างสะพานเชื่อมระหว่างโลกทัศน์ของผู้เรียนและเจตนารมณ์ของผู้ประพันธ์ ผ่านการบูรณาการเทคนิคการคิดออกเสียง เข้ากับการอ่านจับใจความสำคัญบันได 6 ขั้น อย่างเป็นเอกภาพ โดยปกติการอ่านวรรณคดีที่มีความซับซ้อนมักเป็นอุปสรรคต่อผู้เรียนเนื่องจากระยะห่างของยุคสมัยและภาษา แต่งานวิจัยนี้ได้เผยให้เห็นว่า เมื่อผู้เรียนถูกกระตุ้นให้ ถอดรหัสความคิดออกมาเป็นถ้อยคำในขณะอ่าน จะช่วยให้ผู้สอนสามารถเข้าใจเรื่องที่อ่าน หรือการตีความที่คลาดเคลื่อนจากประสบการณ์เดิมของผู้เรียนได้ทันที การที่ผู้เรียน

ได้เปล่งเสียงความคิดออกมา ไม่เพียงแต่ช่วยสะท้อนความเข้าใจส่วนบุคคล แต่ยังเป็นการฝึกควบคุมกระบวนการทางปัญญา ทำให้การอ่านไม่ได้เป็นเพียงการรับสารแบบตั้งรับ แต่เป็นการผนวกความคิดของผู้อ่าน ความโดดเด่นขององค์ความรู้นี้อยู่ที่การนำเทคนิคการอ่านจับใจความสำคัญบันได 6 ขั้น มาทำหน้าที่เป็นกรอบนำทางในขั้นตอนสุดท้ายของการคิดออกเสียง เป็นการนำความคิดที่มาจัดระเบียบใหม่ให้กลายเป็นโครงสร้างความรู้ที่ชัดเจน ตั้งแต่การตั้งคำถามจนถึงการสรุปประเด็นสำคัญ การเรียนรู้จึงเป็นต้นแบบที่สามารถขยายผลไปยังการศึกษาวรรณคดี วรรณกรรมประเภทร้อยกรองอื่น ๆ เพื่อยกระดับการพัฒนาทักษะการอ่านเข้าใจเรื่องได้ดังภาพที่ 2

ภาพที่ 2 องค์ความรู้ใหม่จากการวิจัย

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ครูผู้สอนภาษาไทยควรส่งเสริมการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการคิดออกเสียงร่วมกับเทคนิคการอ่านจับใจความสำคัญแบบบันได 6 ขั้น เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาไทยของนักเรียน โดยอาจจัดกิจกรรมการฝึกอ่านในลักษณะเป็นกลุ่มและพัฒนาไปสู่การฝึกอ่านเป็นรายบุคคลตามความเหมาะสม สำหรับกรณีที่นักเรียนจำนวนมาก ครูผู้สอนควรนำเทคนิคดังกล่าวไปใช้ในการพัฒนาทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนที่มีปัญหาหรือบกพร่องด้านการอ่านผ่านการจัดกิจกรรมซ่อมเสริมหรือการฝึกอ่านนอกเวลาเรียน นอกจากนี้ ควรส่งเสริมการจัดการจัดการเรียนรู้แบบจับคู่ระหว่างนักเรียนที่มีความสามารถด้านการอ่านดีและนักเรียนที่มีความสามารถต่ำ เพื่อฝึกการอ่านโดยใช้เทคนิคการคิดออกเสียงและการอ่านจับใจความสำคัญตามลำดับขั้นของบันได 6 ขั้น โดยครูทำหน้าที่สังเกต ติดตาม และให้คำแนะนำอย่างใกล้ชิด

ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรนำเทคนิคการคิดออกเสียงไปประยุกต์ใช้กับการพัฒนาทักษะการอ่านวรรณคดีประเภทอื่น นอกเหนือจากการอ่านเข้าใจวรรณคดีที่มีลักษณะคำประพันธ์เป็นร้อยแก้ว เช่น การอ่านวรรณคดีที่เป็นบทร้อยกรอง เนื่องจากวรรณคดีประเภทร้อยกรองมีลักษณะเนื้อหาที่ซับซ้อน มีการใช้โวหาร ภาพพจน์ และกลวิธีทางภาษา ซึ่งต้องอาศัยการตีความและการเชื่อมโยงความหมาย การใช้เทคนิคการคิดออกเสียงจะช่วยให้ผู้เรียน สะท้อนความคิด ตั้งคำถาม และแสดงกระบวนการทำความเข้าใจเนื้อหาและอารมณ์ของบทประพันธ์ได้อย่าง ชัดเจนยิ่งขึ้น

2. ควรมีการศึกษาผลของการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการคิดออกเสียงร่วมกับกลยุทธ์ การอ่านอื่น ๆ ในการพัฒนาทักษะการอ่านวรรณคดีประเภทบทร้อยกรอง เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการ อ่านกับผลการวิจัยครั้งนี้ อันจะช่วยยืนยันประสิทธิภาพของเทคนิคการคิดออกเสียงในบริบทของการอ่านที่ หลากหลายมากขึ้น

3. ควรขยายกลุ่มตัวอย่างไปยังนักเรียนระดับชั้นหรือบริบทโรงเรียนที่แตกต่างกัน เพื่อศึกษาความ เหมาะสมและประสิทธิผลของเทคนิคการคิดออกเสียงในการพัฒนาทักษะการอ่านวรรณคดี และเพื่อให้ ผลการวิจัยสามารถนำไปอ้างอิงและประยุกต์ใช้ได้อย่างกว้างขวางยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์

ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.

กิตติพงษ์ แบล้ว (2561). การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านวิเคราะห์บทอ่านร้อยแก้วของนักเรียนชั้น

มัธยมศึกษาปีที่ 3. นครปฐม: มหาวิทยาลัยศิลปากร.

บุญชม ศรีสะอาด. (2560). การวิจัยเบื้องต้น (พิมพ์ครั้งที่ 10). สุวีริยาสาส์น.

บุษยรัตน์ จันทรประเสริฐ. (2550). *การตรวจสอบประสิทธิผลของเทคนิคการคิดออกเสียงในการพัฒนา*

ความสามารถในการอ่านภาษาไทย เพื่อความเข้าใจของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 5:

การทดลองแบบอนุกรมเวลา. [วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต]. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

พิชชาอร มินทยักษ์. (2565). *การพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความสำคัญด้วยการจัดการเรียนรู้รูปแบบการอ่าน*

ด้วยเทคนิคบันได 6 ขั้นร่วมกับแบบฝึกหัดออนไลน์บนแพลตฟอร์ม Live worksheets

สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. [วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต]. มหาวิทยาลัยนเรศวร.

สายใจ ทองเนียม. (2560). *ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร*. กรุงเทพฯ : ซีเอ็ดดูเคชั่น

สุรศักดิ์ แยมอุ่ม. (2564). *การวิจัยในชั้นเรียนที่มุ่งพัฒนาสมรรถนะการอ่านด้วยเทคนิคบันได 6 ขั้นของนักเรียน*

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านอ่างทอง จังหวัดประจวบคีรีขันธ์.

[วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต]. มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี.

เสกสันต์ พลวัฒน์. (2564). *คู่มือฝึกอบรมพัฒนาสมรรถนะการอ่านขั้นสูง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น*.

ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

Bauman, J. F., Jones, L. A., & Seifert-Kessell, N. (1993). Using thinkalouds to enhance children's comprehension monitoring abilities. *Reading Teacher*, 184-193.

Bereiter, C., & Bird, M. (1985). Use of thinking Aloud in Identification and Teaching of Reading Comprehension Strategies. *Cognition and Instruction*: 131-156.

Clarke, P. J. & et al. (2013). *Developing reading comprehension*. Wiley Blackwell.

Elekes, K. (1997). "Please, keep talking": The think-aloud method in second language reading research. *Novelty*, 7. <http://www.womack.rj.1991>.

Strang, R. (1969). *Diagnostic Teacher of Reading*. New York: Mc Graw-Hill Book Company.